Vooruitblik

Begeleiding 12 november 2022
Programma:
Händel: Alexanders' Feast
mmv COV Excelsior Leiderdorp
Dirigent:Hans van der Toorn

Concert eind maart 2023
Programma:
Farrenc: 1e symfonie
Granados: Intermezzo Goyescas
Lalo: Cello concert
Berlioz: Hongaarse mars

Speel mee met het LKO!
We zoeken op dit moment koperblazers, een paukenist, bassisten, violisten en altviolisten.
Wat vind je bij ons? Muzikale uitdaging en een bijzonder warme sfeer. Dat vinden wij niet alleen zelf, maar dat horen we ook vaak terug van onze invallers. Per jaar studeren we drie tot vier programma's in, waaronder ook één of twee koorbegeleidingen.

Wij repeteren op dinsdagavond in het Da Vinci College aan de Vijf Meilaan in Leiden.
Kom meespelen tijdens de open repetities op 22 en 29 november 2022.
Op onze website staat ons repetitieschema.
www.leiderdorpskamerorkest.nl

Orkest nodig?
Het LKO is ook actief als begeleidingsorkest van koren.
Voor bijvoorbeeld een Bachcantate in kleine bezetting, maar ook het Requiem van Verdi met 80 musici op het podium.
Mail: secretariaat@leiderdorpskamerorkest.nl

Vriend van het LKO
Als vriend maak je bijzondere concerten mogelijk.
Steun het LKO en sms 'vriend worden' naar 06-51223269
of stuur een bericht per mail: secretariaat@leiderdorpskamerorkest.nl

Op de hoogte blijven?
Wil je op de hoogte blijven van de concerten van het LKO, like ons dan op Facebook en Instagram.

De veertig leden van het LKO zijn voor een groot deel musici voor wie muziek een 'uit de hand gelopen hobby' is.
We willen samen iets moois op de planken zetten. Het samen is daarbij zeker zo belangrijk als het moois. We spelen afwisselend repertoire, van barok, klassiek en romantiek tot modernere muziek.
Behalve met onze eigen concerten zijn we een paar keer per jaar te horen als begeleidingsorkest voor een koor of voor andere gelegenheden.

Meer over het LKO is te vinden op www.leiderdorpskamerorkest.nl

P R O G R A M M A

A. Beach: Gaelic Symphony
Allegro con fuoco
Alla Siciliana
Lento con molto expressione
Allegro si molto

p a u z e

F. Price: Dances in the Canebrakes
Nimble Feet
Tropical Noon
Silk Hat and Walking Cane

G. Gershwin: An American in Paris

Na afloop van het concert kunt u in de kerk nog wat drinken.

Concerttoelichting: Winand van de Kamp
Redactie en overige teksten: Annelies Storms
Tekeningen en ontwerp: Doortje van Ginneken

Gregory Charette, dirigent

Gregory Charette (geboren in 1987 te Los Angeles) is een dirigent en programmeur die diep begaan is met de uitvoering en promotie van nieuwe muziek. Op dit moment is hij muzikaal directeur van Oerknal, een hedendaags muziekcollectief dat zich erop toelegt de concertbeleving te herinterpreteren en nieuw leven in te blazen. Daarnaast is hij dirigent bij Orkest de Ereprijst voor het seizoen 2021/2022. Gregory studeerde bij Pierre Boulez op het Luzern Festival 2011 en was dirigent tijdens het Holland Festival ter ere van het honderdjarige jubileum van John Cage. Tevens dirigeerde hij op het Aldeburgh Festival voor het Emerging Composers Program, waar hij nauw samenwerkte met Oliver Knussen en Colin Matthews. Hij maakte zijn debuut met het ASKO|Schönberg Ensemble tijdens het openingsconcert van het Gaudeamus Festival in 2012, toen hij op het laatste moment Etienne Siebens verving.

Gregory studeerde af in compositie aan het Oberlin Conservatorium voor Muziek, waar hij les had bij Lewis Nielson en deelnam aan masterclasses met Helmut Lachenmann, David Lang en Rebecca Saunders. Hij verhuisde naar Nederland om orkestdirectie te studeren aan het Koninklijk Conservatorium van Den Haag en voltooide zijn Nationale Master in Orkestdirectie, een programma dat hem de gelegenheid gaf om met verschillende professionele Nederlandse orkesten te werken in masterclasses, repetities en uitvoeringen. Zijn belangrijkste docenten waren Jac van Steen en Kenneth Montgomery.

Gregory heeft concerten gegeven met het Nederlands Philharmonisch Orkest, het Residentie Orkest, RTSH Orchestra (Albanië), Kosovo Philharmonic, het Noord Nederlands Orkest, de Philharmonie Zuidnederland, Nieuw Ensemble, Ensemble Contrechamps, Britten-Pears Ensemble en SONEMUS Ensemble (Bosnië). Hij werkt regelmatig met het ASKO|Schönberg Ensemble en was gastdocent op de conservatoria van Amsterdam en Den Haag. Gregory woont momenteel in Den Haag.

Een symfonie van de oude wereld

In Boston, een paar honderd kilometer noordoostelijker, zit Amy (of, zoals ze zichzelf noemt, mevrouw H.H.A.) Beach min of meer aan huis gekluisterd.
Als klein meisje was ze al een uitzonderlijk muzikaal talent. Nog voor haar tweede verjaardag kon ze meer dan veertig liedjes zingen, op haar zestiende debuteerde ze als concertpianiste.
Maar nu is ze de echtgenote van een gerenommeerde arts en wordt ze niet langer geacht als musicus langs de concertzalen te reizen. Dus heeft ze zich op het componeren gestort. Niet zonder succes, ook al heeft ze nauwelijks compositieles gehad en put ze haar kennis uit zelf vertaalde Franse leerboeken. De symfonie die ze twee jaar later zal voltooien en die door het Boston Symphony Orchestra wordt uitgevoerd, is het eerste door een Amerikaanse vrouw gecomponeerde orkestwerk dat het publiek bereikt.
Dvoráks idee om de Afro-Amerikaanse muziek als uitgangspunt te kiezen is Amy Beach niet ontgaan. Maar de jonge componiste heeft er zo haar eigen ideeën over. Liever haalt ze inspiratie uit de volksliedjes van haar eigen Keltische voorouders. Haar symfonie krijgt dan ook de bijnaam ‘Gaelic’.
Geen symfonie van de nieuwe maar van de oude wereld dus.

Zo begint het tweede deel met een Iers liedje dat vervolgens allerlei gedaantewisselingen ondergaat. Het Lento schetst volgens Beach zelf het geweeklaag, de liefde en de hoop van het Ierse volk. En de Finale verklankt “het harde dagelijks leven, de passies en de strijd van de Kelten” met de typische melodische sprongen van de Ierse muziek.
Maar Beach put voor haar Symfonie ook uit eigen werk. Haar lied ‘Dark is the Night’ vormt de basis voor het eerste deel. In de openingsmaten hoor je de woelige oceaan uit het gedicht van de Engelse schrijver William Ernest Henley.

Muziek van de plantages

Op het moment dat Dvorák naar Amerika komt, is Florence Price nog een kleuter. Ze groeit op in een gemengd zwart middenklasse gezin in Little Rock in de zuidelijke staat Arkansas. Net als Amy Beach is ze er muzikaal vroeg bij. Al op haar veertiende gaat ze naar het Conservatorium van New England in Boston, een van de weinige conservatoria die open staat voor gekleurde studenten. Ze volgt er compositielessen bij George Whitefield Chadwick en studeert af als organiste en pianolerares. Daarna zal ze jaren lang muzieklessen geven in Georgia en Arkansas. Pas als ze in 1927 met haar gezin de raciale spanningen in het Zuiden ontvlucht en naar Chicago verhuist wijdt ze zich echt aan het componeren.

“Ik heb twee handicaps – die van sekse en ras: ik ben een vrouw en ik heb wat neger bloed in mijn aderen” zal Price in 1943 aan de dirigent Serge Koussevitzky schrijven. Toch timmert ze stevig aan de weg. Haar Eerste symfonie is het eerste stuk van een zwarte vrouw dat bij een vooraanstaand orkest op de lessenaars verschijnt.
Haar afkomst klinkt door in haar muziek. In haar symfonieën doet Price precies wat Dvorák graag wilde: ze giet Afro-Amerikaanse thema’s in klassiek-romantische vormen.
Met ‘Dances in the Canebrakes’ verwijst ze direct naar het slavernijverleden van haar voorouders. Om het verbouwen van katoen mogelijk te maken moesten zwarte slaven de canebrakes kappen, hoge rietgewassen die grote delen van zuidelijk Amerika bedekten. Na de zware arbeid vonden ze troost en ontspanning in de muziek. De ritmes waarop ze zongen en dansten vonden eind 19e eeuw hun weg naar de music halls en ballrooms. Zo horen we achtereenvolgens een rag, een slow drag en een cakewalk.
Price schreef haar Dances oorspronkelijk voor piano. Haar jeugdvriend William Grant Still bewerkte ze na haar dood voor orkest.

Een Amerikaan in Parijs

Het is 1926. George Gershwin is net aangekomen in Parijs. Vol vrolijke verwondering slentert hij langs de drukke boulevards. Taxi’s toeteren, uit de cafés klinkt levendige muziek.
Gershwin is niet zonder reden in de Franse hoofdstad. Thuis in New York wordt hij op handen gedragen als componist van populaire songs en musicals. Maar Gershwin wil meer. Hij wil de kunst beheersen van de klassieke meesters die hij als jonge pianist heeft leren kennen. Hij wil mee kunnen doen met de moderne componisten die in hun muziek nieuwe horizonten verkennen. Hij wil orkestwerken schrijven, zoals zijn Rhapsody in Blue en zijn Pianoconcert.
In Parijs hoopt hij Maurice Ravel over te halen hem de kneepjes van het vak bij te brengen. Daar heeft de Franse meester echter geen oren naar. De wereld is immers beter af met een eersterangs Gershwin dan met een tweederangs Ravel. Toch keert Gershwin een week later niet helemaal onverrichterzake terug naar Amerika. In zijn hoofd heeft zich een muzikaal zaadje genesteld.
Twee jaar later bezoekt hij Parijs opnieuw. Dit keer komt hij terug met vier autotoeters in zijn koffer, de muziek van Debussy en Les Six in zijn oren en de schetsen voor een nieuw orkestwerk. Zelf noemt Gershwin ‘An American in Paris’ “de meest geavanceerde muziek die ik ooit geschreven heb.” De typische Gershwin-melodieën waarop de componist zijn Amerikaan door de stad laat struinen, gaan gehuld in de kleuren, de gedurfde samenklanken en de eigenwijze ritmes van de moderne Franse muziek. Maar dan blaast plotseling een trompet de blues – de toerist raakt bevangen door heimwee – en danst het orkest de charleston.
En zo laat een Amerikaan in Parijs de nieuwe en de oude wereld samensmelten tot typisch Amerikaanse muziek. Precies zoals een Tsjech in New York tientallen jaren eerder had voorzien.

Winand van de Kamp

1E VIOOL
Cora Voogt-Hildering (cm)
Elly den Herder
Erik van Nieukerken
Ingrid van Namen
Laurens Clignett
Mieke Berkers
Renée Allaart

2E VIOOL
Cornelie Stolk (av)
Elise Coenen
Els de Schryver
Esther Papma
Herman Gombert
Jacqueline Balhan
Juliette Vleeming
Matthijs Meltzer

ALTVIOOL
Lucia Doeven
Ante Drijver (av)
Joop Buijs
Iris Spruit
Joop Buijs
Willem-Jan Dijke
Willem Otto Hazelhorst

CELLO
Thijs de Graaff (av)
Arjen Sein
Gea Corton
Jacob Nienhuis
Marleen
Mieke Smits
Sunje Abraham

CONTRABAS
Nynke Jelles (av)
Doortje van Ginneken
Eldert Both
Hans Voogt

FLUIT
Annelies Storms
Hilde van der Linden (+piccolo)
Laura van Dijk (+piccolo)

HOBO
Charles Fransen
Fia Sanders (+althobo)
Hynke Endedijk

KLARINET
Erik Klaassens
Winand van de Kamp
Maaike Sonderen (basklarinet)

SAXOFOON
Bianca Holtman
Els Voorhoeve
Marijn Schraagen

FAGOT
Esther Steffens
Pauline Westerduin

HOORN
Erwin Weijters
Jonathan Huizer
Nick Thomas
Pieter de Ruiter

TROMPET
Adriaan Rietveld
Ivan Baas
René Mahieu

TROMBONE
André Kouwenhoven
Bas de Graeff
Guido Gerritsen

TUBA
Toon Elswijk

PAUKEN
Daan van de Velde

SLAGWERK
Jeroen Op de Beek
Joachim Lubberts
Renske Ligtmans
Christian Smith